

Schiffer András, az LMP-n kívüli LMP vezető, vagy pontosabban maga az LMP manifesztálódása, lényege, magja hosszas elmélkedést jelentetett meg arról, hogy amíg a Bitó-szalón jóváhagyásával kerülnek ki az ellenzék jelöltjei minden fontosabb posztra, addig az ellenzéknek nincs semmi esélye a Fidesszel szemben. Schiffernek igaza van. Ha valaki nem tudná, mi az a Bitó-szalón, és érdeklődve valamiféle titkos társaságot sejt, akkor el kell szomorítanom: Bitó László estjei egyáltalán nem érdekesek. A Bitó-szalonnak nevezett találkozók a teljesen amortizálódott, élemedett korú liberális értelmiség néhány tagja jelenik meg, valamint néhány unatkozó és elborzadó fiatal liberális értelmiségi. A Bitó Lászlónál tartott találkozók akkor lettek érdekesek, amikor André Goodfriend amerikai ügyvivő kényszeredett mosollyal bájos felesége oldalán végigszenvedett egy-egy estét ebben a társaságban pár évvel ezelőtt. Goodfriend a hivatásos forradalomszervezők gyakorlott tekintetével mérte fel az estéken megjelenőket és megállapította, hogy ezekkel lehetetlen Orbánt megdönteni.

Nagy kő esett le a szívről, hogy többet nem kell hallgatni a szörnyű angolsággal ágáló mamiakat és taticiakat, és még este megírta a jelentését, hogy egyrészt nem kell visszaadni Belléknek a hatmilliót, jöhet Colleen Budapestre bájologni, másrészt az ő küldetése itt véget ért.

A mai balos ellenzéket a Bitó László estjein részt vevő politikai félaktorok jól jellemzik. Elhasználódott, kiégett, hiteltelen emberek. Majtényi László mint köztársaságielnök-jelölt tökéletesen kompatibilis ezzel a társasággal.

Az ellenzék másik végén az orosz pénzből felépített, most pedig Simicska Lajos pénzén továbbfejlesztett Jobbikban, talán még ennél is nagyobb a baj. A kedves megrendelő kérésének megfelelően a Jobbikot átépítik. Egy üres falovat készítenek, amiben majd becsempésznék a jobboldali szavazók lelkébe a hadat. Csak azt nem tudni, hogy kit, mert a had néhány utcai mondat kíséretében éppen köpködi az átalakítókat.

Az ellenzék ilyen mérvű alkalmatlanságát azzal a minden logikát meghazudtoló tétellel igyekszik magyarázni az álértelmiség, hogy erről tulajdonképpen Orbán tehet, mert... Mert

csak. Mert túl jól politizál, vagy valami ilyesmi.

Az érdemi ellenzék hiánya több szempontból is káros. Az első szempont, hogy nem jelenik meg hiteles alternatíva. Annak ugyanis rendszerjavító jelentősége lehet, hogy megjelennek más elképzelések bizonyos társadalmi problémákról. Ilyenekkel ma nem találkozunk, csak azzal, hogy vagy minden rossz, amit a kormány csinál, vagy ami nem rossz, az meg lehetne jobb.

A másik, talán az elsőnél fontosabb nehézség, hogy hiteles ellenzék híján, a kormánypártokon, sőt magán a kormányzaton belül jelennek meg az értékellentétek, ott zajlanak le az ezekről folyó viták, ott jelennek meg a hagyományosan parlamenti érdekellentétek. Ez talán kissé meglepő módon éppen a kormányzati munkát nehezíti meg, hatékonyságát csökkenti.

Mert nem az történik, hogy az ellenzékkal folytatott vitában, ahol az ellenzék hiteles emberei, hiteles véleményükkel ütköznek a kormánypárti elképzelésekkel és ebből az érvényes vitából kikerülő végső, kiérlelődött álláspontot tudja magáénak a kormányzat, hanem ezek a viták egyéb hiteles, sokféle álláspontot, érdeket képviselő és megfelelő támogatottságú fórum híján tulajdonképpen a kormányzaton belül zajlanak le.

Akárhogy is: hiteles ellenzéknek ma a csírája sem látható, ezért célszerű hozzászokni, hogy tulajdonképpen a kormánypárt a maga ellenzéke is. Ilyen körülmények között, az esetlegesen kialakuló érdekellentéteket, a közvéleménybe is kiszűrődő vitákat egészen más szemmel láthatjuk. Ezek természetes jelenségei a mai politikai felállásnak, melynek fő jellemzője nem a Fidesz teljes pályás letámadása, sokkal inkább az ellenzék impotenciája.

A képen: A Bitó-szalón tagjai Farkasházy happeningjén – Konrád György, Bitó László és Nagy Bandó András, illetve Heller Ágnes és Lendvai Pál